

Gaza: Kulmen på en 125-årig elimineringsagenda

Folkmordet i Gaza började inte den 7 oktober 2023, och det är inte heller en reaktion på en enskild våldshandling. Det är kulmen på **125 år av ett politiskt projekt som utformades med ett öppet elimineringsmål**: att ta över Palestinas land, utplåna dess ursprungsbe-folkning och ersätta den med en bosättarpopulation. Till skillnad från den "Reconquista"-retorik som används av rasister i Europa – som åtminstone påstår sig ha förfäders band – är detta inte en åter-erövring. Det är en erövring av utomstående, byggd på förnekandet av själva existensen av det folk de vill fördriva.

Från **den första sionistiska kongressen 1897** till uttalanden från israeliska ledare genom generationer – Golda Meir som hävdade att "det finns inget sådant som ett palestinskt folk", Yosef Weitz som insisterade på att "den enda lösningen är ett Palestina utan araber", Raphael Eitan som kallade palestinier för "kackerlackor i en flaska" – den ideologiska kärnan har aldrig förändrats. Målet har alltid varit *Eretz Israel Hashlema*, "det fullständiga Israels land", från floden till havet, fritt från sin ursprungsbefolkning.

Asymmetri på marken: Ett krig endast till namnet

Israel framställer sina handlingar i Gaza som "krig", men detta är en förvrängning. Krig, enligt internationell rätt, förutsätter en konflikt mellan två relativt jämförbara militära styrkor. Gaza har inget sådant. Det som utspelar sig är inte strid utan en ensidig attack från en av världens mest avancerade arméer – uppbackad av USA, Storbritannien och Tyskland – mot en belägrad civilbefolkning.

Sedan den 3 mars 2025 har Israel infört en **total belägring** av Gaza: *ingen mat, inget vatten, inga mediciner, inget bränsle*. Den integrerade livsmedelssäkerhetsklassificeringen (IPC) har deklarerat en **svält i fas 5** – den mest katastrofala nivån – med barn som dör av svält dagligen. Sjukhus ligger i ruiner, 90 % av hemmen är förstörda och över **60 000 palestinier har dödats** sedan oktober 2023, de flesta kvinnor och barn.

Detta är inte proportionalitet; det är **utplåning** – ett direkt brott mot Genèvekonventionerna som förbjuder kollektiv bestraffning, attacker mot civila och användning av svält som ett krigsvapen.

Asymmetri i narrativet: Kontroll över berättelsen

Dödandet speglas av ett krig mot sanningen. Israels militära underrättelsetjänst, enhet 8200, västerländska lobbygrupper som AIPAC, ADL, AJC och UN Watch, samt mediaväktare som BBC:s långvariga Mellanösternredaktörer, har format narrativet i decennier.

Journalister i Gaza är inte bara kollaterala skador – de är **systematiskt måltavlor**. Minst 242 har dödats sedan oktober 2023, den högsta dödssiffran för journalister i registrerad historia. Med utländsk press i stort sett utestängd från Gaza kontrollerar Israel linsen genom vilken omvärlden ser förstörelsen. Siffror från palestinska källor avfärdas som "Hamas-propaganda", medan uttalanden från israeliska militären rapporteras som fakta, vilket skapar en falsk balans som suddar ut omfattningen och avsikten med massakern.

Handala-incidenten den 26 juli 2025 är symbolisk. Ett humanitärt hjälpfartyg under norsk flagg, som transporterade läkare, parlamentsledamöter, journalister och modersmjölkser-sättning för svältande barn, kapades i **internationella vatten** av israeliska styrkor – en flagrant handling av statlig piratverksamhet enligt artikel 101 i UNCLOS. Hjälpens beslag-togs, passagerarna frihetsberövades och svälten fortsatte. Detta handlade inte om säkerhet. Det handlade om att tysta vittnen och säkerställa att belägringen förblev obruten.

Asymmetri i institutionerna: Skölden av straffrihet

Även det internationella rättssystemet – utformat för att stävja sådana grymheter – har underminerats. **USA använder sitt vetorätt** i FN:s säkerhetsråd för att blockera praktiskt taget alla resolutioner som fördömer Israel, vilket paralyserar organet och skyddar Israel från sanktioner eller verkställighet.

Denna institutionella skydd förstärks av **öppen politisk maktövertagande**. Den 6 november 2024 skröt AIPAC på sociala medier om att **190 av deras stödda kandidater** hade vunnit sina amerikanska kongressval – både demokrater och republikaner – för att "stärka det bipartistiska stödet för relationen mellan USA och Israel". Detta är ingen konspirationsteori; det är offentligt registrerat, firat av själva lobbyn. Resultatet är en kongress som rutin-mässigt godkänner miljarder i militärt bistånd, ignorerar ICJ-domar och vägrar att genomdriva ens de mest grundläggande villkoren i internationell rätt gentemot Israel.

Internationella brottmålsdomstolen (ICC) och Internationella domstolen (ICJ) har utfärdat preliminära åtgärder som beordrar Israel att tillåta humanitär hjälp till Gaza. Israel har ignorerat dem utan konsekvenser. ICC:s åklagare Karim Khan utsattes för en smutskastningskampanj och tvingades ta tjänstledigt; hans ställföreträdare har inte eftersträvat arresteringsorder mot israeliska ledare bakom den nuvarande belägringen. Flera ICC-domare och FN-tjänstemän som kritiserat Israel har sanktionerats av USA. Detta är inte ett misslyckande i systemet – det är systemet, böjt för att skydda en stat från ansvar.

Från verbalt förnekande till fysisk utplåning

I över ett sekel har sionistiska ledare kombinerat **verbalt förnekande** av palestiniernas existens med **fysisk utplåning** på plats. Slagorden kan ha förändrats – från "ett land utan folk för ett folk utan land" till "Israel har rätt att försvara sig" – men målet har inte ändrats. Varje krig, massaker och fördrivning har varit ytterligare en "bit" land som tagits, ytterligare ett steg mot ett Palestina utan palestinier.

Från **mordet på Jacob Israël de Haan 1924** för hans motstånd mot sionismen, till **Deir Yassin-massakern 1948, Sabra och Shatila-massakern 1982**, förstörelsen av Gazas flyg-

plats 2001 och de upprepade storskaliga attackerna mot Gaza under 2000-talet har Israel visat att det kommer att använda **alla tänkbara medel** – terrorism, etnisk rensning, belägringskrig – för att uppnå sina territoriella ambitioner.

Slutsats: Slutspelet i Gaza

Det som händer i Gaza idag är inte en avvikelse från Israels historia – det är dess logiska slutsats. **Elimineringsagendan**, utformad i Basel 1897, upprätthållen genom decennier av dehumaniserande retorik och systemiskt våld, har nått sitt mest fräcka stadium.

Gaza är inte en slagfält. Det är testfallet för huruvida en stat kan begå folkmord inför världens ögon och inte möta några verkliga konsekvenser – inte på grund av brist på bevis, utan för att den har kapat narrativen, paralyserat institutionerna och säkrat lojaliteten hos världens mäktigaste lagstiftare.

Om världen tillåter detta att stå ostraffat är budskapet tydligt: **internationell rätt är valfri, mänskliga rättigheter är förhandlingsbara, och folkmord kan ombrandas som självförsvar** – förutsatt att du har rätt vänner på rätt platser.